

vendéglátós zene

Színpad, zárt széksorok helyett éttermi asztalok, vagy bárszékek és asztalkák előtt, esetleg alacsony pódiumon játszanak a zenészek, zajlik a műsor.

Máskor elegáns szállodai szalonokban zenél egy zongorista a nyüzsgő, vagy a kényelmes fotelokban tottyadó "közönségnek". Történhet mindez luxus-tengerjáróhajón, de egy lepusztult vendéglátó-ipari egységben is.

Ha van [funkcionális zene](#) [1] (márpedig van), akkor a vendéglátós zene multifunkcionális, rendkívül széles zenei választékkal; a [klasszikus](#) [2]től a napi [sláger](#) [3]ekig, a [cigányzené](#) [4]től az [afroamerikai](#) [5], vagy [latin](#) [6] zenékig.

► [asztali zene](#) [7], [varieté](#) [8], [pub rock](#) [9]

Az ötvenes években a magyar jazz túlélése leginkább a „vendéglátózás” keretei között volt lehetséges. Itt viszont elhangzottak amerikai darabok, persze főként magyar szöveggel, és olykor a variációkon is túlmenő improvizációval. Akkoriban a „vendéglátói zenész” vizsgáló és működési engedélyhez kötött foglalkozás volt, művelőinek sokoldalúan helyt kellett állnia. Tánczenét, operettet, magyar nótát, közkedvelt műdalokat, opera egyvelegeket, ismert klasszikus műveket, szonokat, röviden mindent el tudott játszani. A presszó, a bár, a vendéglő, később egy-két varieté zenészeinek javarésze tudott jazzt is játszani. Az évtized és környékének élvonalbeli muzsikusai, előadóművész zongoristái közül legalább is részben vállalt ilyen feladatot Cziffra György, és a magyar jazztörténet elképzelhetetlen lenne Kertész Kornél, Szabó József, Martiny Lajos, Totth Menyus, Vécsey Ernő és Solymossy Lulu nélkül. Az Astoria bárja is egyike volt a népszerű zenés helyeknek. 1945-től itt működött kb. két évig, az amerikai hadsereg Tiszti- és altiszti klubja, ahol az igazi attrakció, a Filu Swingers, Schenkelbach Fülöp szaxofonos-klarinétos jazz együttese volt. A legnagyobb figyelmet azonban valamennyi zenekar közül egy új - akkoriban szokatlan - zongora, gitár és nagybőgő összeállítású trió keltette. Mégpedig az Astoria Szálló pincebárjában, ahol Totth Menyus volt a zongorista és Kabók Lajos nagybőgőzött. Ezek közé az ünnepelt és hallatlanul népszerű muzsikusok közé kapott meghívást Szabó Gábor. Ők hárman, Szabó Gábor közreműködésével mindössze alig több, mint egy hónapig játszottak az Astoriában. A Totth-Szabó-Kabók triónak helyszínt adó Astória bárhoz, egyéb nevezetes események is kapcsolódnak. Igazi jazz óvóhely 1958-tól volt az Astoria Szálló bárja, talán a Dália megnyitásáig a legjelentősebb, amikor Kertész Kornél kiváló kvartettje működött itt. Mindennapos vendégek voltak itt a magyar jazzélet későbbi kiemelkedő alakjai: Gonda János, Pernye András, Szakcsi Lakatos Béla, Kőrössy János, Fogarasi János, Garay Attila.
(Forrás: [Fidelio](#) [10])

Forrás webcím: <https://www.zenci.hu/szocikk/vendeqlatos-zene>

Hivatkozások:

- [1] <https://www.zenci.hu/szocikk/funkcionalis-zene>
- [2] <https://www.zenci.hu/szocikk/klasszikus>
- [3] <https://www.zenci.hu/szocikk/slager>
- [4] <https://www.zenci.hu/szocikk/ciganyzene>
- [5] <https://www.zenci.hu/szocikk/afroamerikai>
- [6] <https://www.zenci.hu/szocikk/latin>
- [7] <https://www.zenci.hu/szocikk/asztali-zene>
- [8] <https://www.zenci.hu/szocikk/variete>
- [9] <https://www.zenci.hu/szocikk/pub-rock>
- [10] http://www.fidelio.hu/jazz_vilagzene/ajanlo/astoria_nosztalgia_